

[Eva Møller]

Det Konservative Folkeparti er, som jeg også har sagt mange gange før i debatter om folkeskolen og om uddannelse generelt, tilhænger af såvel interne som eksterne prøver, og vi ser dem gerne udviklet og videreudviklet. Når vi taler om prøver og eksaminer, er det ikke af den type, som jeg gik til som barn og ung, men nogle nyere og mere moderne, som netop er blevet udviklet og videreudviklet. Vi ser det gerne i flest mulige fag og på flest mulige niveauer. Vi finder, at det er en god måde at få samlet stoffet og få et overblik over det på, så det er vi meget varme tilhængere af – nok også varmere end forslagsstillerne bag de to beslutningsforslag – men vi vil gerne gå så langt, som det overhovedet er muligt.

Folkeskolens fornemste mål er set med vore øjne at meddele kundskaber og viden, og det tror vi bedst sker ved, at folkeskolens fag opretholdes. Vi tror, at de enkelte fag har forskellige metoder, arbejdsformer og traditioner, og vi mener, at eleverne har krav på at kende dem alle og har ret til at lære om dem alle, for det er vigtigt, at eleverne får så bred en baggrund som muligt.

Vi er derfor bange for en tilrettelæggelse i få fagområder, vi tror, at det blot vil bevirke, at alt bliver rodet sammen, men vi ønsker på den anden side ikke at afskære nogen skoler fra muligheden for at lave en fagopdeling. Det kunne være, at der var nogle, der så anderledes på det og var i stand til at få det til at fungere, og så skal de naturligvis have lov til det, blot de kan nå de samme mål, de samme niveauer, som vi i øvrigt har stillet op som rammer for folkeskolen. Vi ønsker det med andre ord ikke gjort til et krav, at man skal organisere fagene i få områder. Jeg har i øvrigt også svært ved at forstå, hvordan man, som mange gør, kan tale om tværfaglighed, hvis man ikke har nogen fag, for jeg kan ikke rigtig se, hvordan man så kan gå på tværs af fagene; men dette er naturligvis blot en lille sproglig kuriositet.

Det Konservative Folkeparti er enig i ønsket om at styrke danskundervisningen, og det fremgik også af det afsnit, jeg havde om de kulturelle rødder. Det samme gælder om fremmedprogsundervisningen, som vi også gerne ser styrket i et samfund, der bliver stadig mere internationalt. Vi ønsker også den praktisk/musiske dimension styrket, og vi vil gerne se, om vi kan finde en model herfor. Når jeg siger

»finde en model herfor«, hænger det sammen med, at jeg som de øvrige ordførere er klar over, at det er de fag, eleverne i vidt omfang fravælger, hvis de får muligheden for det, så det er altså derfor et spørgsmål om at finde den rette model, så vi styrker disse fag. Men jeg vil gerne understrege, at vi også ønsker andre fag som f.eks. – eller specielt skal jeg vel sige – historie, geografi, biologi og regning, matematik styrket. Jeg har ikke samtidig noget ønske om at lukke op for en stor pengepose. Jeg mener godt, at man kan styrke fagene gennem en ændret organisering, helt andre måder at læse fagene på, som nogle, der er klogere på det, kan finde frem til.

På baggrund af ovenstående bemærkninger vil jeg naturligvis arbejde positivt med de to forslag i udvalgsarbejdet, og det er også min hensigt at inddrage de elementer af forslagene – og det var som sagt mange – som jeg sætter pris på, i debatten om den nye folkeskolelov og i det forslag, vi ender med at vedtage – håber jeg i hvert fald – i bred enighed i løbet af dette år. Bemærk venligst, at jeg sagde i år, ikke i dette folketingsår.

Anders Mølgaard (V):

På linje med de tidligere ordførere vil det også være overvejende positive tillægsord, Venstre ønsker at knytte til de beslutningsforslag, der er fremsat af SF og Det Radikale Venstre, så i al almindelighed kan vi konstatere, at det er en god dag for vort folkestyre, og det vil nok betyde, at der ikke kommer mange linjer i Ekstra Bladet fra denne debat.

Jeg vil starte med at slå fast, at Venstre er positiv over for de fleste af de mål og intentioner, som præger beslutningsforslaget fra Det Radikale Venstre, nr. B 42, og jeg er også overbevist om, at mange af de radikale synspunkter vil blive lette at genkende i det lovforslag, som Folketinget en dag vil vedtage. Fordi enigheden er meget stor, vil jeg kun knytte nogle specielle kommentater til det første punkt – skolen som lokalt kulturcenter – og nogle få til resten.

Som bekendt er der 357 skoler, eller ca. en femtedel af landets skoler, der helt eller delvis har deltaget i udviklingsarbejdet med kulturcentertanken. Disse forsøg er faldet meget forskelligt ud, men slutrapporten, Kulturcenterundersøgelsen III, som blev udsendt i novem-